

ningen ovre ved Funder-Bramminge-Banen jo for saa vidt kan prise sig lykkelig, som den bliver Nr. 3 i Stedet for Nr. 4, men vi skulle jo ikke takke hverken Ministeren eller Køge-Vigerslev-Banen for det, for det er saa sandt ikke vor Skyld, at Køge-Vigerslev-Banen ikke er kommen med; det er heller ikke for Statskassens Skyld, thi, saa vidt jeg ved, var den egentlige Grund den, at man vilde have 100,000 Kr. mere pr. Banemil af Statskassen, og det troede man, at man kunde tvinge Staten til ved at gøre sig kostbar, saa for saa vidt er der ikke noget at takke for.

Den økonomiske Side af Sagen, Hensynet til at spare, kan naturligvis have sin Berettigelse. Det maa vi bøje os for mere eller mindre alle sammen: Nu er der, navnlig naar det drejer sig om Jernbaneforhold, det kedelige ved det — det have vi haft Erfaring for i mange Aar, og det er ikke specielt i den nuværende Ministers Tid, det er maaske endogsaa blevet bedre under ham, han har jo ikke fungeret saa længe —, at der ikke spares nær saa meget, naar der er Tale om de større Byer og navnlig København, som naar det er ude paa den jydsk Hede. I Fjor foreslog den højtærede Minister saaledes et Tillæg til Bevilningen til Københavns Banegaard. Ved Funder-Bramminge-Banen er der ikke Tale om Tillæg, her er i det hele ikke Tale om, at der skal anvendes flere Penge, nej, der er Tale om, at der kan spares Penge. Thi Forholdet er det, at Funder-Bramminge-Banen er en meget lang Bane, og den gaar saa godt som udelukkende gennem Egne af Jylland, som ere i en meget stærk Opkomst, hvor der, som det blev sagt, jeg tror af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), er meget store Fremtidsmuligheder, og for hvert Aar, der gaar, inden Linien bliver afstukken, og Ekspropriation bliver foretagen, vil Ekspropriationen blive dyrere, idet Priserne paa Jorden stige, navnlig visse Steder, f. Eks. ved en saadan By som Grindsted og andre Centralpunkter; og det kan maaske føre til, at man nogle Steder ogsaa kan blive nødt til at ekspropriere Bygninger. Derfor er det i Virkeligheden økonomisk set en fornuftig Foranstaltning for Statskassen at skyde Ekspropriationen og Forarbejderne noget frem, dersom det ellers kan lade sig gøre. Der er som sagt slet ikke Tale om forøgede Udgifter, tværtimod, der er i Virkeligheden Tale om Besparelser. Derfor vil jeg for mit Vedkommende bede den højtærede Minister stille sig velvilligt til de Forhandlinger, der nu ifølge Ordførerens Udtalelser antagelig

ville komme i Gang mellem anden og tredie Behandling, og maaske ogsaa paavirke sin Kollega Finansministeren lidt i den Retning. Jeg kan ikke indse, at hverken han eller Statskassen vil løbe nogen Risiko med Hensyn til de 100,000 Kr., tværtimod. Jeg skal som sagt paa Grund af den ærede Ordførers Udtalelser ikke gøre flere Bemærkninger. Vi vare jo flere, der optog Ændringsforslaget, men jeg er bemyndiget til paa de andre Medlemmers Vegne at tage Ændringsforslaget tilbage.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Det ærede Medlem kan ikke tage Ændringsforslaget tilbage, da det fastholdes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

Rode: Jeg beklager den kølige Maade, hvorpaa Trafikministeren har stillet sig overfor Ønsker om en Ændring i Frederikssund-Banens Takster. Jeg undlod med Villie i de Bemærkninger, jeg fremsatte, at rette nogen som helst Bebrejdelse mod den højtærede Minister for, hvad der hidtil var sket, men naar den højtærede Minister ligefrem stiller sig som Talsmand for det mekaniske System, som her er gjort gældende, maa jeg have Lov til at sige, at det i Virkeligheden er ganske ufatteligt, at en Mand, som kommer ude fra det praktiske Liv, kan være med til at stadfæste saa abderitiske Takster som dem, der ere indførte for Frederikssundsbanen. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Trafikminister ikke overfor det mekaniske System har gjort det virkelige Livs Krav gældende; og naar den højtærede Minister taler om, at det vil medføre Vanskeligheder for Statskassen, hvis man gaar til Nedsættelse af disse Takster, tror jeg, den højtærede Minister tager fuldkommen fejl. De Takstforhold, som for Øjeblikket eksistere for Frederikssund-Banen, ville være til Skade saavel for Befolkningen som for Statskassen, men til Gavn for andre Trafikmidler og andre Baner end Statens. I det hele taget forekommer det mig trist, at den højtærede Trafikminister ikke, naar der er saa ubetinget Stemning for en Ting som den, der er kommen til Orde gennem alle Udtalelser i Salen, stiller sig mere velvilligt. I alt Fald er det givet, at han derigennem, hvis der ikke sker nogen Ændring, paatager sig det fulde Ansvar. Ansvaret for, hvorledes det gaar med Frederikssund-Banen, kan ikke længere siges at hvile paa Statsbanedirektionen, men bliver i højeste Grad den højtærede Ministers, hvis han ikke følger de Opfordringer, her ere fremsatte.